

[Bording.]

samtlige Ejendomme, efter at dog forlods Ligningen paa Ejendomme med en Grundværdi af over 80 000 Kr. er nedsat til 900 kg pr. 1 000 Kr. af den Grundværdi, der ligger over 80 000 Kr. I samme Omfang, som Ligningen nedsættes, skal Ministeren være berettiget til at henføre importeret Korn under de afleveringspligtige Beholdninger.“

Det er altsaa to Bestemmelser, der her er Tale om, dels for saa vidt der skulde blive for meget Korn af egen Høst, dels hvis der bliver importeret Korn.

Med Hensyn til det første siges der i Bemærkningerne, at denne Bestemmelse tager Sigte paa den Situation, at Høsten mod Forventning skulde blive saa stor, at Ligningen kan nedsættes. Hvis der kommer Korn ind fra Udlandet, staar der herom i Bemærkningerne:

„Om dette Overskud bestemmes det, at det med Tillæg af eventuelt importerede Kvanta Korn af Landbrugsministeren skal anvendes til en procentual Nedsættelse af Ligningskvantumet paa samtlige Ejendomme, efter at der dog forlods er sket en Nedsættelse af Udskrivningen paa Ejendomme med en Grundværdi paa over 80 000 Kr.“

... o. s. v. Det vil altsaa sige, at alt Korn, der eventuelt importeres i det Aar, vi nu gaar ind i, skal fordeles paa den Maade, at Afleveringspligten lempes, og det vil for det første sige, at man lemper Afleveringspligten for de største Ejendomme, de to højeste Grupper, der findes i Skalaen under § 1, Stk. b. Ifølge Skalaen skal der udskrives 950 kg pr. 1 000 Kr. Grundværdi af Ejendomme mellem 80 000 Kr. og 100 000 Kr. og 1 000 kg pr. paaegyndt 1 000 Kr. af den Grundværdi, der ligger over 100 000 Kr.

Hvis der altsaa bliver mere Korn til Raadighed end nødvendigt, skal disse to Grupper kun aflevere 900 kg pr. paabegyndt 1 000 Kr.s Grundværdi, og dernæst, hvis der bliver endnu mere Korn tilovers, skal der nedskrives over det hele. Ved denne Bestemmelse vil altsaa Gaardmandsbrugene og de større Brug her i Landet, som har Afleveringspligt — det drejer sig om ca. 84 000 Brug, som alene har haft Afleveringspligt igennem hele Perioden — nu blive fritaget for Levering af en tilsvarende Mængde Korn som den, der indføres. Jeg ser bort fra den Mulighed, at Høsten skulde blive saa stor, at der bliver for meget Korn. Der er vel ikke mange, der tror paa den Mulighed, og det ser man jo ogsaa af Bemærkningerne. Eftersom vi har manglet Kunst-

gødning igennem Aarene og ikke har faaet for meget i Aar, kan man ikke vente, at Høsten bliver særlig stor i Sommeren 1946. De paagældende Ejendomme bliver altsaa fritaget for Aflevering af den tilsvarende Mængde Korn, som kommer udefra.

De ca. 120 000 Husmandsbrug, som har været fri for at aflevere Korn under hele Krigen og Besættelsen, faar jo ingen Lettelse, da de intet afleverer, men de faar heller ikke Del i det indkomne Korn. Det Kvantum Korn, som saaledes eventuelt kommer ind, og som kommer de større Landmænd til gode, kan disse saa anvende enten i deres Husdyrproduktion, hvor det selvfølgelig kan bruges med betydelig Fordel, da den Pris, de faar, ligger mellem 25 og 30 Kr. pr. 100 kg, eller de kan, hvis de ikke ønsker at øge deres Husdyrproduktion, fordi de maaske ikke er indstillet paa det, sælge det i Frihandel, og saa vil de naturligvis altid faa betydelig mere end de 25—30 Kr., saa længe vi ikke har saa meget Korn, som vi har Brug for til Husdyrproduktionen — og det bliver da til Priser, der giver en betydelig Fortjeneste for de paagældende. Jeg vil regne med, det bliver en halv Snes Kroner mindst over de Priser, Landmændene faar, naar de skal aflevere.

Husmandsbruget har under Krigen, Besættelsen og Afspærringen været langt, langt haardere ramt end de større Brug, fordi den Afspærring for Indførsel af Korn og Foderstoffer, som den tyske Besættelse førte med sig, selvfølgelig ramte det kornkøbende Landbrug mere end de Brug, der ikke plejer at købe noget, og det har betydet, at de første maatte nedskære deres Husdyrproduktion meget betydeligt. Det er det, Husmandsbruget har gjort, og det har de større Brug ikke behøvet i tilnærmelsesvis samme Grad, idet en hel Del af dem er kornsælgende; Afspærringen har derfor ikke betydet nogen væsentlig Indskrænkning for dem. Denne Udvikling har under Krigen ganske naturligt givet sig Udtryk deri, at Forrentningsprocenten for Husmandsbruget har ligget langt lavere end for de større Brug. Medens Forrentningsprocenten i Gennemsnit har været nogenlunde ens i de smaa som i de store Brug i Tiden mellem de to Verdenskrige, har Procenten i alle Afspærringsaarene ligget 2—3—4 pCt. lavere i de mindre Brug end i de store Brug, og det hænger sikkert i højeste Grad sammen med, at Produktionen er blevet formindsket. Hvis Bestemmelsen i § 1, Stk. 5, gennemføres, vil det betyde, at Husmandsbruget ogsaa i Høstaaret 1946—47 bliver holdt uden for Fordelen ved enhver Udvidelse af